

Pridiga pri maši za maturante, 19. maja 2021

Drage maturantke, dragi maturanti, spoštovane profesorice, spoštovani profesorji, kaplani in gospod ravnatelj ter drugi zaposleni!

Danes smo zbrani pri Gospodovi daritvi **v hvaležnosti** za vsa štiri leta skupnega življenja na naši gimnaziji. Pred slabima dvema mesecema smo na duhovni obnovi obujali spomine na prvi šolski dan. Morda se ponovno spomnite tistega trenutka, ko ste prvič videli svojo bodočo sošolko, svojega bodočega sošolca. In v mislih lahko sedaj preletite različne dogodke, dogodivščine, srečanja, veselja, solze, trpljenje, bolečine, trenutke zaupanja in usmiljenja, bližine, razumevanja, ponosa in negotovosti, ustvarjanja razrednih in šolskih projektov, učenja, pisanja šolskih nalog, pomoči drug drugemu in ljudem izven šole, ukvarjanja s svojimi najljubšimi dejavnostmi v prostem času. Vse to sestavlja naše življenje. Želim vam, da bi se spomnili tudi trenutkov, ko ste lahko z zaupanjem molili in se izročali v Božje roke, ko ste lahko vzkliknili – kot je zapisal apostol Pavel – »**Jezus je Gospod**«, ali pa trenutkov, ko ste doživljali noč vere, kot da Boga ni v vašem življenju. Blizu nam je molitev iz današnjega evangelija, ko Jezus k Očetu moli za svoje učence in za nas, da bi nas »Oče ohranil v svojem imenu«.

Kako čudovit dar je, da smo **dragoceni v Božjih očeh**, da Jezus sam moli za nas, da nas izroča Očetu. Prvi korak, prva pobuda v odnos je na strani Boga. Mi smo poklicani, povabljeni v ta odnos. Jezus ve, da je človek v preizkušnji zaupanja. Ne le do njega, tudi drug do drugega. Zaključek gimnazije pomeni tudi začetek nove poti. Želim vam, da bi ohranjali dar zaupanja – ker vas ljubi nebeški Oče. Prosim za vas, naj vam podari moč in pogum deliti to zaupanje.

Druga Jezusova prošnja Očetu je, da bi bili **njegovi učenci eno**. Edinost, povezanost, razumevanje, spoštovanje so vrednote, ki prinašajo v naše skupnosti mir in notranjo svobodo, odpirajo za ustvarjalnost in prihodnost. Prepričan sem, in to ste tudi sami povedali, da ste v teh letih velikokrat doživljali prav to – sodelovanje, medsebojno podporo, spoštovanje, delitev dobrin. Hvala, ker ste spleтали prijateljske vezi, ker ste pomagali drug drugemu, posebej najšibkejšim in tudi tistim, ki so daleč – letos recimo ste zbrali za 72 koz za Afriko – ker ste iskreno spregovorili o vsem, tudi s kritično mislijo. Hvala, ker ste pustili svoj pečat v našem zavodu.

Apostol Pavel nas je v prvem berilu spomnil, da imamo **različne darove**, da pa nas povezuje isti Duh. Da so darovi dani za korist vseh. Hvala vam, ker ste svoje talente, to, kar ste prejeli, delili drug z drugim in s celo šolsko skupnostjo ter drugimi okolji, kjer ste bili – v vaših družinah, med prijatelji, v župnijah, društvih. Dolg bi bil seznam, če bi našli vse dogodke. Pomembno je, da vsak v sebi ohrani spomin na najdragocenejše, na tisto, kar ga je zaznamovalo, kar ostaja kot močan spomin. Prepričan sem – ker je taka tudi izkušnja – da boste o tem pripovedovali mnogim.

In spominjali se vas bomo tudi vaši profesorji. Drage profesorice, dragi profesorji in vodstvo gimnazije ter dijaškega doma, hvala vam, da ste štiri leta spremljali in podpirali mlade na poti njihovega odraščanja, da ste se v tem zadnjem tako posebnem korona letu prilagodili na nov in drugačen način dela, da ste s svojim pričevanjem in zgledom skupaj z mladimi odkrivali resnico in Resnico (z veliko začetnico) in s tem dali popotnico za življenje.

Našo hvaležnost, dragi mladi, izražamo tudi vašim staršem, ki so vam v teh letih stali ob strani in tudi z našo šolsko skupnostjo lepo in konstruktivno sodelovali. Prenesite jim našo zahvalo.

Letos, ob spominu 100-letnice rojstva nadškofa Alojzija Šuštarja, delim z vami njegovo misel. Ob zaključku prvega šolskega leta je 1994 pri maši dejal: »V Božjem načrtu je vsak človek na svoj način sodelavec; to poslanstvo je na začetku še nejasno. Postopno pa spoznava, da ni sam, ker je z njim Božja roka.«

Draga dekleta, dragi fantje – zaključek gimnazije je tudi začetek nove poti v življenju. Želim vam, da bi v življenju videli, slišali, odkrivali, da niste sami, da je z vami usmiljena Božja roka. Ostanite zvedavi v znanju in veri. In Bog miru naj bo z vami. Amen.

mag. Anton Česen, direktor